

การประกวดเรียงความภาษาญี่ปุ่น
ผลงานเรื่องชื่อในอดีต

ตามที่ได้แจ้งใน(วารสารมิตรผู้ฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิค)ฉบับนี้ว่า ในปีนี้ก็จะเริ่มมีการเปิดรับสมัครผลงานเรียงความภาษาญี่ปุ่นของผู้ฝึกงานด้านเทคนิคและผู้ฝึกงานชาวต่างชาติเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมามาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ซึ่งปีนี้ นับเป็นการรับสมัครครั้งที่ 24 แล้ว ในคราวนี้จึงใคร่ขอแนะนำหนึ่งในผลงานที่ได้รับรางวัลที่ 1 ในการประกวดครั้งที่ 20 ที่มีหัวข้อเรียงความว่า “กลับมาญี่ปุ่นอีกครั้ง” ผลงานนี้ถูกเขียนขึ้นจากประสบการณ์ในเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในภูมิภาคตะวันออกของญี่ปุ่น ในเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในภูมิภาคตะวันออก พื้นที่เรียบชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับภัยพิบัติอันใหญ่หลวงจากคลื่นยักษ์สึนามิที่เกิดจากแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ในวันที่ 11 มีนาคมของปีนี้จะครบรอบ 5 ปีแล้ว แต่การฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยพิบัติก็ยังคงดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง จึงอยากให้ทุกคนได้หวนระลึกถึงและพูดคุยเกี่ยวกับการฟื้นฟูช่วยเหลือและการป้องกันภัยพิบัติจากการนำเสนองานเรื่องภัยแผ่นดินไหวนี้

※นำเสนอผลงานเรียงความตามที่คุณฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิคเขียนขึ้น และได้ตัวอักษรฟูริงนะโดยทางสำนักบรรณาธิการ

[รางวัลที่ 1 ประจำปี 2011]

“กลับมาญี่ปุ่นอีกครั้ง” โดย Xu Limin

ฉันได้มาฝึกปฏิบัติงานที่ญี่ปุ่นอีกครั้งเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2012 บริษัทที่ไปฝึกปฏิบัติงานอยู่ในเมืองอิชิโนะมากิ จังหวัดมิยางิ เมื่อวันที่ 11 มีนาคมของปีที่แล้ว ฉันได้ประสบเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อตอนที่มาฝึกปฏิบัติงานในบริษัท ซึ่งในตอนนั้น พวกฉันอยู่ในระหว่างปฏิบัติงาน แรงสั่นสะเทือนที่รุนแรงเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน สร้างความตื่นตระหนกให้กับฉันเป็นอย่างมาก ทุกคนที่ตื่นตระหนกและส่งเสียงร้องอื้ออึงในตอนนั้นฉันเหมือนกับเด็กที่เพิ่งลืมตาขึ้นจากการหลับใหล ได้เครื่องอยู่ในใจว่า “แม่อยู่ไหน พ่ออยู่ไหน แม่จ้า พ่อจ้า ลูกอยากเจอพ่อกับแม่ ลูกกลัวจังเลย” แม้กระทั่งตอนนี้พอนึกถึงเหตุการณ์ดังกล่าวก็รู้สึกหวาดกลัวอย่างช่วยไม่ได้ หลังจากนั้นก็ยังเกิดอาฟเตอร์ช็อคหรือแผ่นดินไหวตามอีกนับครั้งไม่ถ้วน ทุกคนออกมารอกโรงงานและรู้สึกปลอดภัยขึ้นมาเล็กน้อย แต่ในตอนนั้นไม่มีใครสักคนที่คิดถึงสิ่งที่น่าหวาดกลัวไปยิ่งกว่านั้นที่กำลังค่อยๆ คืบคลานเข้ามาหาเรา ทุกคนเป็นห่วงบ้านและครอบครัวของตนจึงแยกย้ายกันกลับบ้าน ฉันกับเพื่อนและพนักงานออฟฟิศจึงกลับไปยังหอพักด้วยรถที่ท่านประธานบริษัทเป็นคนขับระหว่างทางจู่ๆ ก็มีเสียงดังตูมอย่างที่ไม่เคยได้ยินที่ไหนมาก่อนดังสนั่นขึ้น หลังจากนั้นก้อนน้ำขุ่นดำหิมาก็ลาโถมเข้ามาหารถที่พวกเรานั่งอยู่ ไซ้แล้ว

にほんごさくぶんこんくーる
日本語作文コンクール
かこめいさくこうかい
過去の名作公開!

今号の(技能実習情報)でお知らせした通り、今年も4月1日から外国人技能実習生・研修生日本語作文コンクールの募集が始まります。今年の募集は第24回となりますが、今回は第20回の最優秀賞作品の中から「再来日」という作文をご紹介します。この作文では東日本大震災のことが臨場感を持って書かれています。東日本大震災では巨大地震による津波等により、東北地方を中心とする太平洋沿岸部が甚大な被害を受け、今年3月11日で発生から5年となりますが、今も被災地では復興が続いています。皆さんもこの震災を通して復興支援や防災などについて、今一度考えたり話し合ったりしてほしいと思います。

※作文は技能実習生が書いた通りの日本語で掲載しています。振り仮名は編集部で付けました。

おんさいゆうしゅうしょう
[2011年最優秀賞]

さいらいにち X U L I M I N
「再来日」徐 丽敏

2012年2月10日 私は日本にもう一度実習に戻りました。実習先の会社は、宮城県石巻市です。昨年3月11日、私は実習先の会社で巨大地震そして大津波に遭いました。その時私たちはまだ仕事です。突然の大きな揺れで私は慌てました。みんなも慌てふためいていました。あの時私は、眼りから覚めたばかりの子供みたいに「お母さんどこ？お父さんどこ？お母さんお父さん会いたい！怖い、怖いよ」って...今考えてもとても恐怖を感じます。その後余震が何度もあった。みんなで工場の外に出てちょっと安心した。でももっと怖いことがゆつくり私達に近づいてきていること誰も全然思っていなかった。みんなは自分の家、家族が心配なので帰りました。私は、友達と事務員さんと社長が運転する車で寮に戻りました。その途中いままで聞いたことのないゴーストというすごい音がしてその後大きな水の塊が私達が乗っ

คลื่นยักษ์สึนามิ ฉันได้แต่ตกใจจนพูดอะไรไม่ออก รถถูกซัดพาไปด้วยกระแสความแรงของสึนามิ ในตอนนั้นก็มึนงงที่ถนนที่ด้านหน้ารถและรู้สึกว่าการเฉียดและพลิกตัวกลับ ฉันได้แต่เตรียมใจว่าคงไม่รอดแล้ว และนี่ถึงครอบครัวที่อยู่ที่บ้านเกิด น้ำตาที่ไหลพรากจากดวงตาคงไหลมาไกลไปมา พอนึกในใจว่า ลาก่อน ก็เกิดประหลาดใจขึ้น ลูกกรงที่กั้นเกิดพัง ทำให้รถพลิกกลับมาอยู่ในแนวระนาบ และเริ่มถูกพัดไปตามกระแสน้ำ ฉันได้เพียงแต่อ่อนวอนอยู่ในใจว่าใครก็ได้ช่วยที แต่ก็จะเป็นความหวังที่ไม่อาจเป็นไปได้ ความแรงของสึนามิทวีขึ้น น้ำเริ่มไหลเข้ามาในรถ ในตอนนั้น ฉันได้แต่คิดว่าพระเจ้าคงกำหนดความตายมาให้ฉันแล้ว และฉันคงไม่สามารถหนีลี้ภัยดังกล่าวไปได้ หากแต่ปฏิหาริย์เกิดขึ้นอีกครั้ง รุ่งๆ รถก็ไปชนและติดอยู่กับอะไรสักอย่าง หลังคาชั้นหนึ่งของบ้านหลังหนึ่งนั่นเอง แรงชนดังกล่าวทำให้กระจกหลังของรถแตก ทำให้สามารถหนีออกมาจากรถได้ ฉันจำไม่ค่อยได้แล้ว แต่หลังจากนั้นเรา 4 คนก็ร่วมแรงร่วมใจกันหนีออกมาจากรถจนได้ ในตอนนั้นเองที่เริ่มมองเห็นความหวังในการมีชีวิตรอด ในคืนนั้นเราทนกับความหนาวและ สามารถเดินเท้าไปยังบ้านของท่านประธานบริษัทในวันรุ่งขึ้น ซึ่งฉันรู้สึกอ่อนใจเป็นอย่างมาก ฉันคิดว่า นั่นเป็นเหตุการณ์ที่น่าหวาดกลัวที่สุดในชีวิต และได้เตรียมใจสำหรับความตายเอาไว้แล้ว แต่ปฏิหาริย์ก็เกิดขึ้นหลายต่อหลายครั้ง นี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญอย่างแน่นอน นี่ต้องเป็นครอบครัวและบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปมาช่วยปกป้องฉันเอาไว้เป็นแน่ และในตอนนี้นั้นก็ได้กลับมาฝึกงานที่นี่อีกครั้ง ถ้าเป็นเมื่อ 2 ปีที่แล้ว ฉันคงไม่หวนกลับมาอย่างเด็ดขาด ตั้งแต่มาอยู่ญี่ปุ่นฉันได้พบเจอกับท่านประธานบริษัท คุณผู้หญิง พนักงานออฟฟิศ และผู้คนมากมาย ได้รับความช่วยเหลือและให้กำลังใจจนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ฉันรู้สึกประทับใจกับความเมตตา การดูแลเอาใจใส่ และความช่วยเหลือของชาวญี่ปุ่น รวมไปถึงการรวมพลังในการทำเรื่องใดๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ เหตุการณ์แผ่นดินไหวเมื่อปีที่แล้วก็เช่นกัน ในเวลาที่ลำบากเช่นนั้นไม่ว่าใครก็ต่างช่วยเหลือกัน ชาวญี่ปุ่นที่คิดถึงผู้คนรอบข้างมากกว่าตนเองนั้นน่าทึ่งยิ่งนัก ถือเป็นอย่างมาก ถ้าหากมีความตั้งใจจริงฉันคิดว่าญี่ปุ่นต้องกลับมาเหมือนเดิมได้อย่างแน่นอน

ている車に襲いかかってきました大津波です。私はびっくりし声を失い、津波の勢いで車が流されて、その時車の前に柵が現れ車が傾きひっくり返えるような感じでした。私は自分の人生がここで終わりだなと死を覚悟しました。故郷の家族のことが思い出され目には涙がグルグルと回り、さよならって思ったその時、奇跡が起きました。柵が壊れ、車が平衡を取戻し、また濁流に流され始めました。誰か助けてほしい助けて下さいと心で祈りました。無理な希望でした。その後津波は勢いを増して、とうとう車の中に水が入ってきました。この時私は、神様はもう私の死を決めてしまっただけに逃げることができないと感じました。でもまた奇跡が起ったのです。突然車が何かにぶつかり止まった。どこかの家の一階の屋根にぶつかったんです。その衝撃で車の後ろのガラスが割れ外に出ることが可能になりました。良く覚えていませんが、その後は夢中で4人で力を合わせ車から脱出することができました。この時初めて生きる希望を見ました。その後一晩、寒さに耐え翌日社長の家に行くことができ、ほっとしたのを覚えています。私は思います。これまでの生涯が一番怖い体験でした。死を覚悟した時もありました。でも奇跡が何度も起こりました。これは偶然ではない、これは故郷の家族そして先祖が私を守ってくれたと確信しました。そして今、私は実習を再開しています。2年前の自分なら絶対に戻ってはきませんでした。日本に来て以来、社長さん、専務さん、奥さんはじめ、たくさんの人達と出会い、助けられ、励まされ充実した生活を送ることができました。私は、日本人の優しさ、思いやり、そして協力して何かを成し遂げるといふ団結力に感銘を受けたのです。昨年の震災の時もそうです誰もが大変な時そんな時でも困っている人を助けたいわりの、自分のことよりもまわりの人のことを考えることができる日本人、素晴らしいと思います、この気持ちがあれば日本は必ず復興できると私は思います。